

Svensk författningssamling

Lag om ändring i lagen (2016:1108) om ersättning till riksdagens ledamöter

SFS 2022:346

Publicerad
den 5 maj 2022

Utfärdad den 28 april 2022

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs i fråga om lagen (2016:1108) om ersättning till riksdagens ledamöter²

dels att 2, 3, 5–7 kap. och 10 kap. 8 § ska upphöra att gälla,

dels att rubrikerna närmast före 1 kap. 9 § och 10 kap. 8 § ska utgå,

dels att 1 kap. 1, 2, 5–10 §§, 4 kap. 1, 4–6, 8 och 9 §§, 9 kap. 4, 17 och 21 §§, 10 kap. 9 §, 11 kap. 7 och 15 §§, 12 kap. 3, 7, 9, 11, 26, 27, 29, 35 och 36 §§, 13 kap. 3, 5, 9, 22, 23, 25, 31 och 32 §§, 14 kap. 1 och 2 §§, 15 kap. 1 och 2 §§ och rubrikerna närmast före 1 kap. 7 § och 4 kap. 1 och 9 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fem nya kapitel, 3, 5–7 och 14 a kap., nio nya paragrafer, 1 kap. 3 a §, 4 kap. 2 a, 5 a och 6 a §§, 8 kap. 3 §, 12 kap. 6 a och 36 a §§ och 13 kap. 7 a och 32 a §§, och närmast före 1 kap. 3 a och 8 §§ nya rubriker av följande lydelse.

1 kap.

1 § Denna lag innehåller bestämmelser om ersättning till talmannen, riksdagens ledamöter och ersättare. Bestämmelserna avser

- arvode (3 kap.),
- resekostnadsersättning (4 kap.),
- traktamente (5 kap.),
- övernattningsbostad och logiersättning (6 kap.),
- arbetsrum samt teknisk och elektronisk utrustning (7 kap.),
- barnverksamhet (8 kap.),
- ålderspension (9 kap.),
- sjukpension (10 kap.),
- efterlevandepension (11 kap.),
- inkomstgaranti (12 kap.),
- omställningsstöd (13 kap.),
- försäkring, rehabilitering och företagshälsovård (14 kap.),
- återkrav (14 a kap.), och
- överklagande (15 kap.).

¹ Framst. 2021/22:RS2, bet. 2021/22:KU22, rskr. 2021/22:232.

² Senaste lydelse av

3 kap. 11 § 2021:1123

3 kap. 16 § 2021:1123

3 kap. 12 § 2021:1123

3 kap. 17 § 2021:1123

3 kap. 13 § 2021:1123

rubriken närmast före

3 kap. 14 § 2021:1123

3 kap. 11 § 2021:1123

3 kap. 15 § 2021:1123

2 § I lagen avses med

1. *prisbasbelopp*: prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6 och 7 §§ socialförsäkringsbalken,

2. *förhöjt prisbasbelopp*: det förhöjda prisbasbeloppet enligt 2 kap. 6 och 8 §§ socialförsäkringsbalken,

3. *inkomstbasbelopp*: inkomstbasbeloppet enligt 58 kap. 26 och 27 §§ socialförsäkringsbalken,

4. *inkomstindex*: inkomstindex enligt 58 kap. 10–12 §§ socialförsäkringsbalken,

5. *balansindex*: balansindex enligt 58 kap. 22–24 §§ socialförsäkringsbalken,

6. *Europaparlamentets ledamotsstadga*: Europaparlamentets beslut av den 28 september 2005 om antagande av Europaparlamentets ledamotsstadga (2005/684/EG, Euratom), och

7. *tjänsteresa*: en resa som en ledamot gör som ett led i utövningen av sitt uppdrag som riksdagsledamot och som påbörjas på tjänstestället, under en pågående tjänsteresa eller på en förrättningsort samt avslutas på tjänstestället eller på en förrättningsort.

Tjänsteställe

3 a § En riksdagsledamot har sitt tjänsteställe där han eller hon är folkbokförd enligt folkbokföringslagen (1991:481) under förutsättning att det där finns en bostad som är inrättad för permanent boende för ledamoten och hans eller hennes familj och som även disponeras av ledamoten.

Om bostaden inte uppfyller dessa krav utgör riksdagen ledamotens tjänsteställe.

5 § Vad som sägs i denna lag om en ledamot gäller även talmannen och en ersättare som utövar uppdrag som ledamot (ersättare), om det inte anges något annat i lagen.

6 § En ledamot som fullgör uppdrag som statsråd har under den tiden inte rätt till ersättning enligt denna lag.

Ersättning under ledighet

7 § En ledamot som har beviljats ledighet för att tjänstgöra som statssekreterare har under den tiden inte rätt till ersättning enligt denna lag.

En ledamot som har beviljats ledighet av något annat skäl har bara rätt till ersättning under ledigheten om det anges i lagen.

Tid som ersätts

8 § En ledamot har rätt till ersättning enligt denna lag från och med den dag då han eller hon tillträder uppdraget till och med 30 dagar efter det att uppdraget upphörde, om det inte anges något annat i lagen.

9 § En ersättare för någon annan än talmannen eller en ledamot som tjänstgör som statsråd eller statssekreterare, har rätt till ersättning under den tid som anges i det bevis som utfärdas av Riksdagsförvaltningen då ersättaren kallas att utöva uppdrag som ledamot. Om uppdraget upphör tidigare än vad som anges i beviset, har ersättaren rätt till ersättning under 30 dagar från det att uppdraget upphörde, dock längst till den dag som anges i beviset.

3 kap. Arvode

Talmansarvode

1 § Talmannen har rätt till ett månatligt arvode som motsvarar arvodet till statsministern.

Ledamotsarvode

2 § En ledamot har rätt till ett månatligt arvode som bestäms av Riksdagens arvodesnämnd.

Tilläggsarvode

3 § En vice talman har rätt till ett månatligt tilläggsarvode som uppgår till 30 procent av ledamotsarvodet.

4 § En ordförande i ett utskott eller i EU-nämnden har rätt till ett månatligt tilläggsarvode som uppgår till 20 procent av ledamotsarvodet.

5 § En vice ordförande i ett utskott eller i EU-nämnden har rätt till ett månatligt tilläggsarvode som uppgår till 15 procent av ledamotsarvodet.

Sammanträdesarvode i EU-nämnden

6 § En ledamot, suppleant eller tillfällig ersättare i EU-nämnden har rätt till sammanträdesarvode för sammanträden som infaller på en måndag, en fredag och under tid då kammaren inte sammanträder. Detta gäller dock inte ordföranden och en vice ordförande i nämnden.

En suppleant i EU-nämnden som närvarar vid ett sammanträde utan att delta i de beslut som fattas under sammanträdet har rätt till sammanträdesarvode bara om nämnden beslutar om det.

Riksdagsförvaltningen bestämmer arvodets storlek.

Arvode som inkomst av anställning

7 § Talmansarvode, ledamotsarvode och tilläggsarvode ska anses som inkomst av anställning enligt socialförsäkringsbalken och lagen (1991:1047) om sjuklön. Ledamoten ska i det sammanhanget anses som arbetstagarare.

Arvode vid ledighet

8 § En ledamot har rätt till ledamotsarvode och tilläggsarvode vid ledighet som understiger en månad. Om ledigheten uppgår till minst en månad har ledamoten rätt till arvode under ledigheten bara om ledigheten beror på offentligt uppdrag, sjukdom, föräldraledighet, vård av närstående eller fullgörande av totalförsvarspåbud.

Med ett offentligt uppdrag avses ett uppdrag som ges av riksdagen eller regeringen eller av någon annan efter bemyndigande av riksdagen eller regeringen. En anställning utgör inte ett offentligt uppdrag.

Arvodesavdrag och ersättning vid sjukfrånvaro och föräldraledighet

9 § Vid sjukfrånvaro och föräldraledighet ska det för samma tid göras avdrag på talmansarvode, ledamotsarvode, tilläggsarvode och arvode enligt 1 § 2 och 4 lagen (1989:185) om arvoden m.m. för uppdrag inom riksdagen,

dess myndigheter och organ i enlighet med vad Riksdagsförvaltningen bestämmer. För ledamöter kan endast helt kalenderdagsavdrag göras.

10 § Vid sjukfrånvaro och föräldraledighet har en ledamot rätt till ersättning i enlighet med vad Riksdagsförvaltningen bestämmer. För ledamöter kan sådan ersättning endast avse hela kalenderdagar.

Arvodesavdrag på ledamotens egen begäran

11 § Om en ledamot av något annat skäl än som anges i 9 och 10 §§ har beviljats ledighet kortare tid än en månad under tid då arbetsplenium pågår, ska det på ledamotens begäran göras kalenderdagsavdrag för den tiden på ledamotsarvode, tilläggsarvode och arvoden enligt 1 § 2 och 4 lagen (1989:185) om arvoden m.m. för uppdrag inom riksdagen, dess myndigheter och organ.

Ersättning för förlorad semester

12 § En ersättare har rätt till ersättning för förlorad semester. Sådan ersättning lämnas endast för den tid som understiger tolv månader per tolv-månadersperiod.

Återbetalning av arvode

13 § En ledamot som har varit frånvarande vid minst 60 procent av vöteringstillfällena i kammaren under ett kvartal ska betala tillbaka ledamotsarvode som avses i 3 kap. 2–5 §§ för den tiden, om

1. ledamoten har varit frånvarande vid minst 60 procent av vöteringstillfällena i kammaren även under ett föregående kvartal under valperioden, och

2. talmannen efter det kvartal som avses i punkt 1 har erinrat ledamoten om ledamotens frånvaro och återbetalningsplikt.

14 § Vid tillämpningen av 13 § ska perioden juli–september inte beaktas. Frånvaro vid vöteringar som beror på sjukdom, föräldraledighet, familjeskäl, internationella uppdrag eller liknande omständighet ska inte heller beaktas. Om det finns synnerliga skäl ska inte heller annan frånvaro beaktas.

15 § Bestämmelserna i 13 § gäller inte partiledare och språkrör för partier som valts in i riksdagen.

16 § Riksdagens arvodesnämnd fattar beslut om återbetalning av arvode efter anmälan av talmannen.

17 § Talmannens erinran om frånvaro och återbetalningsskyldighet enligt 13 § 2 ska lämnas inom sex månader efter utgången av det kvartal som erinran avser. Har inte talmannens erinran lämnats inom den tiden ska inte någon erinran lämnas.

Talmannens anmälan till Riksdagens arvodesnämnd enligt 16 § ska göras inom sex månader efter utgången av det kvartal för vilket återbetalning föreslås. Har inte talmannens anmälan gjorts inom den tiden ska inte någon anmälan göras.

18 § Riksdagsförvaltningen ska på begäran av Riksdagens arvodesnämnd överlämna uppgifter om en ledamots närvaro vid voringstillfällen och andra uppgifter som nämnden behöver för sin prövning.

Innan ett beslut om återbetalning fattas ska Riksdagens arvodesnämnd ge den ledamot som anmälan avser tillfälle att yttra sig. Nämnden ska även inhämta yttrande från den partigrupp som ledamoten tillhör eller har tillhört.

19 § Riksdagsförvaltningen framställer krav på återbetalning i enlighet med Riksdagens arvodesnämnds beslut. Ett belopp som återkrävs får i stället avräknas mot kommande utbetalningar av arvodet.

Om återbetalning inte har skett inom en månad från det att ett krav på återbetalning framställts ska den återbetalningsskyldige betala ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) på det obetalda beloppet till dess betalning sker.

Riksdagens arvodesnämnd får efter skriftlig ansökan från ledamoten besluta att återkravet och kravet på ränta ska efterges helt eller delvis, om det finns särskilda skäl.

4 kap.

Ersättning för kostnader för tjänsteresa

1 § En ledamot har rätt till ersättning för sina kostnader för en tjänsteresa.

2 a § Rätten till ersättning enligt 2 § gäller för

1. en ledamot som tillträder sitt uppdrag vid ett riksdagsval från och med den dag då Valmyndigheten fastställt valresultatet,
2. en ledamot som tillträder sitt uppdrag under en pågående valperiod från och med den dag då Valmyndigheten utsett honom eller henne till ledamot, och
3. en ersättare från och med den dag då Riksdagsförvaltningen utfärdar bevis om att ersättaren ska utöva uppdrag som riksdagsledamot.

4 § En enskild utrikes tjänsteresa ska vara av värde för fullgörandet av riksdagsuppdraget.

Riksdagsförvaltningen fastställer för varje valperiod ett belopp som en ledamot får använda för sådana resor.

En ersättare som under en valperiod har tjänstgjort eller ska tjänstgöra under sammanlagt minst ett år har rätt att använda de medel som den ordinarie ledamoten disponerar för enskilda utrikes tjänsteresor. En ersättare får dock under valperioden inte använda ett högre belopp än det som är fastställt för en ordinarie ledamot enligt andra stycket, oavsett om ersättaren under valperioden ersätter fler än en ledamot.

5 § Talmannen beslutar om sina tjänsteresor.

En ledamot beslutar om sina

1. inrikes tjänsteresor,
2. enskilda utrikes tjänsteresor till länder som ingår i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, kandidatländer och potentiella kandidatländer för medlemskap i Europeiska unionen, samt
3. enskilda utrikes tjänsteresor till andra länder och områden som Riksdagsförvaltningen bestämmer.

Riksdagsförvaltningen, eller den som förvaltningen bestämmer, beslutar efter ansökan om enskilda utrikes tjänsteresor som inte omfattas av andra stycket.

5 a § En ansökan om att få genomföra en enskild utrikes tjänsteresa ska avslås

1. om resan inte är av värde för fullgörandet av riksdagsuppdraget, eller
2. om samråd som Riksdagsförvaltningen bestämmer inte har skett.

En ansökan ska vidare avslås om Utrikesdepartementet avråder från alla resor till landet eller området, om det inte finns särskilda skäl som motiverar att resan ändå genomförs.

6 § Resekostnader ersätts med den faktiska kostnaden för resan. Tjänsteresa med eget fordon ersätts dock i enlighet med vad Riksdagsförvaltningen bestämmer.

Kostnader för övernattning ersätts inte vid tjänsteresa inom 50 kilometer från tjänstestället, om inte övernattningen sker vid konferens med utskott, delegation, kommitté eller liknande inom riksdagen eller konferens inom en partigrupp i riksdagen.

6 a § Om ledamoten inte kan visa vilka utgifter han eller hon har haft för övernattning, betalas ersättning med halva maximibeloppet enligt 12 kap. 11 § inkomstskattelagen (1999:1229). Sådan ersättning lämnas dock inte om ledamoten har övernattat på tåg, fartyg eller flygplan eller om annan myndighet, trafikföretag eller motsvarande har tillhandahållit ledamoten fri övernattning.**8 §** Färdmedel ska väljas med hänsyn till kostnads-, tids-, miljö- och säkerhetsaspekter.**Begäran om ersättning för resekostnader****9 §** En begäran om ersättning för resekostnader ska ges in skriftligen till Riksdagsförvaltningen snarast efter det att resan avslutats, dock senast inom sex månader. Därefter upphör rätten till ersättning.

Dagtraktamente vid inrikes tjänsteresa till en annan ort än Stockholm

1 § En ledamot har rätt till traktamente vid en inrikes tjänsteresa till en annan ort än Stockholm om orten är belägen mer än 50 kilometer från ledamotens tjänsteställe och innefattar övernattning (dagtraktamente).

Traktamente betalas för varje hel dag som tas i anspråk för tjänsteresan. Beloppet uppgår till en etthundratjugondedel av prisbasbeloppet avrundat till närmaste tiotal kronor. Om tjänsteresan har påbörjats kl. 12.00 eller senare på avresedagen eller har avslutats kl. 19.00 eller tidigare på hemresedagen har ledamoten rätt till ett halvt traktamente för varje sådan dag.

Om ledamoten har fått fria måltider under tjänsteresan ska traktamentet minskas med det belopp som Riksdagsförvaltningen bestämmer (måltidsavdrag) under förutsättning att måltiden inte obligatoriskt ingår i priset för transporten på allmänna transportmedel.

Stockholmstraktamente

2 § En ledamot har rätt till traktamente vid en tjänsteresa till Stockholm om han eller hon har sitt tjänsteställe mer än 50 kilometer från Riksdagshuset och resan innefattar övernattning i Stockholm (Stockholmstraktamente). Ledamoten har inte rätt till Stockholmstraktamente för dagar som berättigar till dagtraktamente eller utlandstraktamente enligt 1 eller 3 §§.

Stockholmstraktamente betalas för varje hel och halv dag som tjänsteresan tar i anspråk och motsvarar halva maximibeloppet enligt 12 kap. 11 § inkomstskattelagen (1999:1229) avrundat till närmaste tiotal kronor. Stockholmstraktamentet ska inte reduceras med måltidsavdrag.

Utlandstraktamente och förrättningsstillägg

3 § En ledamot har rätt till traktamente vid en tjänsteresa till en ort utanför Sveriges gränser som är belägen mer än 50 kilometer från ledamotens tjänsteställe och innefattar övernattning (utlandstraktamente). Traktamentet motsvarar normalbeloppet enligt 12 kap. 11 § andra stycket inkomstskattelagen (1999:1229).

Vad som anges i 1 § andra stycket tredje meningen och tredje stycket gäller även för utlandstraktamente.

Vid en sådan tjänsteresa som anges i första stycket har en ledamot rätt till ett förrättningsstillägg i enlighet med vad Riksdagsförvaltningen bestämmer.

Dagtillägg vid utrikes tjänsteresa som inte innefattar övernattning

4 § En ledamot har vid en tjänsteresa till en ort utanför Sveriges gränser som är belägen mer än 50 kilometer från hans eller hennes tjänsteställe men som inte innefattar övernattning rätt till ett dagtillägg i enlighet med vad Riksdagsförvaltningen bestämmer.

Begäran om traktamente

5 § En begäran om traktamente ska ges in skriftligen till Riksdagsförvaltningen snarast efter det att resan avslutats, dock senast inom sex månader. Därefter upphör rätten till traktamente.

Rätt till övernattningsbostad i Riksdagsförvaltningens bostadsbestånd

1 § En ledamot som har sitt tjänsteställe mer än 50 kilometer från Riksdagshuset har rätt till en övernattningsbostad i Riksdagsförvaltningens bostadsbestånd.

2 § En ledamot som har rätt till övernattningsbostad men som sällan behöver övernatta i Stockholm kan skriftligen avstå från rätten till övernattningsbostad och i stället vid ett fåtal tillfällen få ersättning för hotellövernattningsbostad, eller tillgång till motsvarande boende, i Stockholm.

Ersättare

3 § En ersättare som har rätt till övernattningsbostad ska använda den ordinarie ledamotens övernattningsbostad.

Rätt till logiersättning

4 § Om Riksdagsförvaltningen inte kan tillhandahålla en ledamot som har rätt till övernattningsbostad en bostad i förvaltningens bostadsbestånd, eller om det till följd av ledamotens personliga förhållanden finns särskilda skäl, har han eller hon rätt till ersättning för eget boende inom 50 kilometer från Riksdagshuset (logiersättning).

Logiersättning betalas med högst det belopp per månad som Riksdagsförvaltningen bestämmer.

Logiersättning lämnas inte med anledning av avtal som har ingåtts med en juridisk eller fysisk person som är att anse som närstående till ledamoten.

5 § Vid ledighet som uppgår till högst 90 dagar har ledamoten rätt till logiersättning även under ledigheten. Om ledigheten överstiger 90 dagar har ledamoten bara rätt till fortsatt logiersättning om det finns särskilda skäl.

Beslut om rätt till övernattningsbostad eller logiersättning

6 § Riksdagsförvaltningen prövar efter ansökan om en ledamot har rätt till övernattningsbostad eller logiersättning.

Fördelning av övernattningsbostäder

7 § Riksdagsförvaltningen beslutar om vilka övernattningsbostäder som ska ställas till respektive partigrups förfogande. Övernattningsbostäderna fördelas i proportion till antalet ledamöter i respektive partigrupp som har rätt till övernattningsbostad.

8 § Partigrupperna fördelar respektive tilldelade övernattningsbostäder bland sina ledamöter som enligt Riksdagsförvaltningens beslut har rätt till en övernattningsbostad.

Dispositionsrätten

9 § En ledamot disponerar övernattningsbostaden från och med måndagen i den vecka då riksmötet öppnas och till och med den dag då riksdagsuppdraget upphör, om inte annat följer av 10–14 §§.

10 § Under ledighet som överstiger en månad får ledamoten inte längre disponera övernattningsbostaden.

Utflyttning

11 § En ledamot som lämnar uppdraget under en valperiod ska flytta ut ur övernattningsbostaden senast en vecka efter det att uppdraget upphörde.

12 § En ledamot som inte kandiderar vid ett ordinarie riksdagsval ska flytta ut ur övernattningsbostaden senast den 31 juli valåret.

En ledamot som inte kandiderar vid ett extra val ska flytta ut ur övernattningsbostaden senast en vecka efter valdagen.

13 § En ledamot som inte blir återvald vid ett riksdagsval ska flytta ut ur övernattningsbostaden senast en vecka efter valdagen.

14 § En ersättare ska flytta ut ur övernattningsbostaden när den ordinarie ledamoten återkommer från sin ledighet.

Upplåtelse

15 § En övernattningsbostad får inte upplåtas till någon annan.

Ersättningsskyldighet

16 § En ledamot är skyldig att ersätta skador utöver normalt slitage i en övernattningsbostad som orsakas uppsåtligen eller av oaktsamhet under den tid då han eller hon disponerar över bostaden. Detsamma gäller om inventarier i övernattningsbostaden som tillhör Riksdagsförvaltningen skadas eller går förlorade.

En ledamots ersättningsansvar gäller även skador och förluster som orsakas av någon som vistas i övernattningsbostaden med ledamotens samtycke.

17 § En ledamot är skyldig att ersätta kostnader som uppstår på grund av att han eller hon inte har uppfyllt sin skyldighet att städa övernattningsbostaden vid utflyttning eller inte har transporterat bort sina tillhörigheter när dispositionsrätten upphör.

7 kap. Arbetsrum samt teknisk och elektronisk utrustning**Rätt till arbetsrum**

1 § En ledamot har rätt till ett arbetsrum i riksdagens lokaler.

Ersättare

2 § En ersättare ska använda den ordinarie ledamotens arbetsrum.

Fördelning av arbetsrum

3 § Riksdagsförvaltningen beslutar om vilka arbetsrum som ska ställas till respektive partigrupps förfogande. Partigruppen fördelar tilldelade arbetsrum mellan ledamöterna i gruppen.

Dispositionsrätten

4 § Rätten att använda ett arbetsrum gäller från och med måndagen i den vecka då riksmötet öppnas och till och med den dag då uppdraget upphör, om inte annat följer av 5–9 §§.

5 § Under ledighet som överstiger en månad får ledamoten inte längre disponera arbetsrummet.

När ett arbetsrum senast ska lämnas

6 § En ledamot som lämnar uppdraget under en valperiod ska lämna arbetsrummet senast en vecka efter det att uppdraget upphörde.

7 § En ledamot som inte kandiderar vid ett ordinarie val ska lämna arbetsrummet senast den 31 juli valåret. Ledamoten kan dock få behålla arbetsrummet efter den 31 juli så länge som det är nödvändigt för att han eller hon ska kunna utöva riksdagsuppdraget.

8 § En ledamot som inte kandiderar vid ett extra val ska lämna arbetsrummet senast en vecka efter valdagen.

9 § En ledamot som inte blir återvald vid ett riksdagsval ska lämna arbetsrummet senast en vecka efter valdagen.

Upplåtelse

10 § En ledamot får inte upplåta sitt arbetsrum till någon annan.

Ersättningsskyldighet

11 § En ledamot är skyldig att ersätta skador utöver normalt slitage i ett arbetsrum som orsakas uppsåtligen eller av oaktsamhet under den tid då ledamoten disponerar arbetsrummet. Detsamma gäller om inventarier eller annan utrustning i arbetsrummet som tillhör Riksdagsförvaltningen skadas eller går förlorade.

Teknisk och elektronisk utrustning

12 § En ledamot har rätt till den tekniska och elektroniska utrustning, i enlighet med vad Riksdagsförvaltningen bestämmer, som behövs för att utöva riksdagsuppdraget.

13 § Vid ledighet får ledamoten behålla den tekniska och elektroniska utrustningen. Ledamoten ska dock på Riksdagsförvaltningens begäran lämna tillbaka utrustningen till Riksdagsförvaltningen under ledigheten om det finns särskilda skäl för det.

14 § Riksdagsförvaltningen får ersätta en ledamots kostnader som uppkommer för att ledamoten inom riksdagsuppdraget använder någon annan teknisk och elektronisk utrustning än den som tillhandahålls av Riksdagsförvaltningen.

8 kap.

3 § Rätten till barnverksamhet gäller till och med den dag då riksdagsuppdraget upphör.

9 kap.

4 §³ Underlaget för pensionsrätten utgörs av
1. talmansarvode enligt 3 kap. 1 §,

³ Senaste lydelse 2021:1123.

2. ledamotsarvode enligt 3 kap. 2 §,
3. tilläggsarvode enligt 3 kap. 3–5 §§, och
4. arvode enligt 1 § 2 och 4 lagen (1989:185) om arvoden m.m. för uppdrag inom riksdagen, dess myndigheter och organ.

Vid beräkningen av underlaget ska till arvoden enligt 1–4 läggas avdrag som gjorts enligt 3 kap. 9 §.

Om en ledamot under en månad har fått sjukpension, och då inte har haft rätt till arvode enligt första stycket, utgörs underlaget för pensionsrätten i stället av det arvode som ligger till grund för sjukpensionen, omräknat med förändringen av inkomstindex mellan det år arvodet avser och det år pensionsrätten avser.

Vid beräkningen av underlaget ska arvode som återkrävts enligt 3 kap. 13–19 §§ inte räknas in.

17 § Arvode som avses i 16 § är

1. talmansarvode enligt 3 kap. 1 §,
2. ledamotsarvode enligt 3 kap. 2 §,
3. tilläggsarvode enligt 3 kap. 3–5 §§,
4. arvode enligt 1 § 1–4 lagen (1989:185) om arvoden m.m. för uppdrag inom riksdagen, dess myndigheter och organ,
5. arvode enligt 2 kap. 2 § den upphävda lagen (1996:304) om arvode m.m. till Sveriges ledamöter av Europaparlamentet, och
6. arvode till statsråd, om statsrådstitid inräknas enligt 18 §.

21 § Ansökan om utbetalning av ålderspension görs hos Statens tjänstepensionsverk.

Ålderspension kan tidigast betalas från och med den månad då ansökan kommer in till Statens tjänstepensionsverk.

10 kap.

9 § Ansökan om utbetalning av sjukpension görs hos Statens tjänstepensionsverk.

Sjukpension lämnas inte för längre tid tillbaka än sex månader före ansökningsmånaden.

11 kap.

7 § Maka eller make har rätt till efterlevandepension efter den som vid sin död var ledamot av riksdagen med för år räknat

1. ett belopp som motsvarar 1,2 prisbasbelopp,
2. 45 procent av underlaget enligt 9 § till den del det överstiger 7,5 men inte 20 inkomstbasbelopp under det första året och 30 procent av denna del av underlaget under de följande fem åren, och
3. 22,5 procent av underlaget enligt 9 § till den del det överstiger 20 men inte 30 inkomstbasbelopp under det första året och 15 procent av denna del av underlaget under de följande fem åren.

15 § Ansökan om utbetalning av efterlevandepension görs hos Statens tjänstepensionsverk.

Efterlevandepension lämnas inte för längre tid tillbaka än sex månader före ansökningsmånaden.

3 § En ledamot som lämnar riksdagsuppdraget före 65 års ålder har, för att kunna övergå till förvärvsarbete, rätt till stödåtgärder i enlighet med vad Riksdagsförvaltningen bestämmer.

6 a § En ledamot som har tjänstgjort som statsråd får tillgodoräkna sig den tiden vid beräkningen av den sammanlagda respektive sammanhängande tiden i riksdagen om han eller hon har avgått från statsrådsbefattningen innan

1. rätt till inkomstgaranti enligt förordningen (2016:1022) om inkomstgaranti, tjänstepension och vissa försäkringsförmåner för statsråd har inträtt, eller

2. rätt till inkomstgaranti eller motsvarande förmåner enligt äldre föreskrifter har inträtt.

7 § Inkomstgaranti betalas ut efter ansökan från och med den dag då arvudet upphör och gäller, med de begränsningar som framgår av 8 § första stycket, 8 § andra stycket 1 och 2 och 20 §, till och med månaden innan den månad då ledamoten fyller 65 år eller, om ledamoten avlider dessförinnan, till och med den månad då dödsfallet inträffar.

Om en tidigare ledamot som har ett gällande beslut om inkomstgaranti återinträder i riksdagen förskjuts inkomstgarantin med en tid som motsvarar den nya tjänstgöringstiden. Pågående utbetalning ska upphöra under den tiden.

När ledamoten på nytt lämnar riksdagsuppdraget ska tidigare beslut om inkomstgaranti omprövas. Om ledamoten då har rätt till inkomstgaranti under längre tid eller med högre belopp än enligt tidigare beslut ska Riksdagens arvodesnämnd fatta ett nytt beslut om inkomstgarantin. I annat fall gäller tidigare beslut.

9 § Om det finns särskilda skäl får den tid under vilken inkomstgarantin gäller enligt 8 § första stycket och 8 § andra stycket 1 och 2 förlängas med högst ett år. I ett sådant beslut kan inkomstgarantin bestämmas till ett lägre belopp.

Vid bedömningen av om det finns särskilda skäl ska hänsyn tas till

1. om och hur ledamoten har utnyttjat de stödåtgärder som avses i 3 § eller vilka åtgärder han eller hon annars har vidtagit för att övergå till förvärvsarbete, och

2. ledamotens personliga och ekonomiska förhållanden.

11 § Underlaget för beräkningen av inkomstgarantin de första fem garantiåren utgörs av följande arvoden som betalas ut vid avgångstillfället:

1. ledamotsarvode enligt 3 kap. 2 §,

2. tilläggsarvode enligt 3 kap. 3–5 §§, och

3. månatliga arvoden enligt 1 § 2 och 4 lagen (1989:185) om arvoden m.m. för uppdrag inom riksdagen, dess myndigheter och organ.

Från och med det sjätte garantiåret beräknas inkomstgarantin bara på det ledamotsarvode som betalades vid avgångstillfället.

Talmannens arvode vid avgångstillfället utgör underlag för beräkningen av hans eller hennes inkomstgaranti.

26 § Riksdagens arvodesnämnd ska besluta om en ledamots rätt till inkomstgaranti i samband med att ledamoten lämnar riksdagsuppdraget.

27 § Riksdagens arvodesnämnd beslutar efter skriftlig ansökan om

1. förlängning av inkomstgaranti enligt 9 §,
2. inkomstgaranti vid partiell sjuk- eller aktivitetsersättning enligt 10 §,
3. efterlevandeskydd enligt 22 och 23 §§, och
4. eftergift av återkrav och ränta till följd av beslut om jämkning.

Riksdagens arvodesnämnd beslutar även i frågor om jämkning av inkomstgaranti enligt 20 §.

Beslut om förmåner enligt första stycket 1–3 kan inte beviljas för längre tid tillbaka än sex månader före ansökningsmånaden.

29 § I samband med att en ledamot lämnar riksdagsuppdraget ska Riksdagsförvaltningen till Riksdagens arvodesnämnd lämna de uppgifter som nämnden behöver för att kunna fastställa ledamotens rätt till inkomstgaranti enligt bestämmelserna i detta kapitel.

Riksdagsförvaltningen ska på begäran till Riksdagens arvodesnämnd överlämna de uppgifter som en tidigare ledamot har lämnat till förvaltningen enligt 4 §.

35 § Om inkomstgaranti har betalats ut med ett för högt belopp ska garantitagaren betala tillbaka mellanskillnaden. Detsamma gäller om garantin har jämkats. Ett belopp som ska betalas tillbaka ska, när det är lämpligt, i stället avräknas mot kommande utbetalningar av inkomstgarantin.

Avräkning enligt första stycket får inte ske förrän beslutet har vunnit laga kraft.

Om det finns särskilda skäl får återkravet efterges helt eller delvis.

Statens tjänstepensionsverk beslutar om återkrav och eftergift av ett sådant krav.

36 § Om inkomstgaranti har betalats ut med ett för högt belopp och mellanskillnaden inte har betalats tillbaka inom en månad efter det att ett krav på återbetalning har framställts, ska garantitagaren betala ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) för tid därefter till dess betalning sker. Detsamma ska gälla även om garantin har jämkats. Om det finns särskilda skäl får kravet på ränta efterges helt eller delvis.

Bestämmelserna i första stycket gäller också om garantitagaren försummat att lämna uppgifter som behövs för att kunna bestämma det belopp som ska betalas tillbaka. I ett sådant fall ska dock ränta enligt 5 § räntelagen tas ut från den dag då uppgifterna senast skulle ha lämnats in.

36 a § Den som är återbetalningsskyldig enligt 35 och 36 §§ ska betala ränta enligt 5 § räntelagen (1975:635) på det återkrävda beloppet om det

1. har träffats ett avtal om avbetalningsplan med den återbetalningsskyldige, eller
2. om den återbetalningsskyldige har medgetts anstånd med betalningen.

Ränta ska beräknas från den dag då avtalet om avbetalningsplan träffades eller anståndet medgavs. Ränta ska dock inte betalas för tid innan återkravet har förfallit till betalning.

13 kap.

3 § En ledamot som lämnar riksdagsuppdraget före 65 års ålder har, för att kunna övergå till förvärvsarbete, rätt till stödåtgärder i enlighet med vad Riksdagsförvaltningen bestämmer.

5 § Den som har varit ledamot av riksdagen har rätt till ekonomiskt omställningsstöd

1. i tre månader, om ledamoten har tillhört riksdagen under en sammanhängande tid om minst ett år,

2. i sex månader, om ledamoten har tillhört riksdagen under en sammanlagd tid om minst två år,

3. i ett år, om ledamoten har tillhört riksdagen under en sammanlagd tid om minst fyra år, eller

4. i två år, om ledamoten har tillhört riksdagen under en sammanlagd tid om minst åtta år.

Det ekonomiska omställningsstödet uppgår för den som är talman när han eller hon lämnar riksdagsuppdraget till 85 procent av talmansarvodet enligt 3 kap. 1 § vid avgångstillfället. För den som är ledamot uppgår stödet till 85 procent av ledamotsarvodet enligt 3 kap. 2 § vid avgångstillfället.

Ekonomiskt omställningsstöd ska jämföras med inkomst av anställning enligt 59 kap. 8 § socialförsäkringsbalken.

7 a § § En ledamot som har tjänstgjort som statsråd får tillgodoräkna sig den tiden vid beräkningen av den sammanlagda respektive sammanhängande tiden i riksdagen om han eller hon har avgått från statsrådsbefattningen innan

1. rätt till inkomstgaranti enligt förordningen (2016:1022) om inkomstgaranti, tjänstepension och vissa försäkringsförmåner för statsråd har inträtt, eller

2. rätt till inkomstgaranti eller motsvarande förmåner enligt äldre föreskrifter har inträtt.

9 § Om en tidigare ledamot som har ett gällande beslut om ekonomiskt omställningsstöd återinträder i riksdagen förskjuts det ekonomiska omställningsstödet med en tid som motsvarar den nya tjänstgöringstiden. Pågående utbetalning ska upphöra under den tiden.

När ledamoten på nytt lämnar riksdagsuppdraget ska tidigare beslut om ekonomiskt omställningsstöd omprövas. Om ledamoten då har rätt till ekonomiskt omställningsstöd under längre tid eller med högre belopp än enligt tidigare beslut ska Riksdagens arvodesnämnd fatta ett nytt beslut om det ekonomiska omställningsstödet. I annat fall gäller tidigare beslut.

22 § Riksdagens arvodesnämnd ska besluta om en ledamots rätt till ekonomiskt omställningsstöd i samband med att ledamoten lämnar riksdagsuppdraget.

23 § Riksdagens arvodesnämnd beslutar efter skriftlig ansökan om

1. förlängt ekonomiskt omställningsstöd enligt 6 §,

2. efterlevandeskydd enligt 18 och 19 §§, och

3. eftergift av återkrav och ränta till följd av beslut om jämkning.

Riksdagens arvodesnämnd beslutar även i frågor om jämkning av ekonomiskt omställningsstöd enligt 15 §.

Beslut om förmåner enligt första stycket 1 och 2 kan inte beviljas för längre tid tillbaka än sex månader före ansökningsmånaden.

25 § I samband med att en ledamot lämnar riksdagsuppdraget ska Riksdagsförvaltningen till Riksdagens arvodesnämnd lämna de uppgifter som nämnden behöver för att kunna fastställa ledamotens rätt till ekonomiskt

omställningsstöd. Riksdagsförvaltningen ska på begäran till Riksdagens arvodesnämnd överlämna de uppgifter som en tidigare ledamot har lämnat enligt 4 §.

31 § Om ekonomiskt omställningsstöd har betalats ut med ett för högt belopp ska stödmottagaren betala tillbaka mellanskillnaden. Detsamma gäller om stödet har jämkats. Ett belopp som ska betalas tillbaka ska, när det är lämpligt, i stället avräknas mot kommande utbetalningar av ekonomiskt omställningsstöd.

Avräkning enligt första stycket får inte ske förrän beslutet har vunnit laga kraft.

Om det finns särskilda skäl får återkravet efterges helt eller delvis.

Statens tjänstepensionsverk beslutar om återkrav och eftergift av ett sådant krav.

32 § Om ekonomiskt omställningsstöd har betalats ut med ett för högt belopp och mellanskillnaden inte har betalats tillbaka inom en månad efter det att krav på återbetalning har framställts, ska stödmottagaren betala ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) för tid därefter till dess betalning sker. Detsamma gäller om stödet har jämkats. Om det finns särskilda skäl får kravet på ränta efterges helt eller delvis.

Bestämmelserna i första stycket ska också gälla om stödmottagaren har försummat att lämna de uppgifter som behövs för bestämmande av det belopp som ska betalas tillbaka. I ett sådant fall ska dock ränta enligt 5 § räntelagen tas ut från den dag då uppgifterna senast skulle ha lämnats in.

32 a § Den som är återbetalningsskyldig enligt 31 och 32 §§ ska betala ränta enligt 5 § räntelagen (1975:635) på det återkrävda beloppet om det

1. har träffats ett avtal om avbetalningsplan med den återbetalningsskyldige, eller

2. om den återbetalningsskyldige har medgetts anstånd med betalningen.

Ränta ska beräknas från den dag då avtalet om avbetalningsplan träffades eller anståndet medgavs. Ränta ska dock inte betalas för tid innan återkravet har förfallit till betalning.

14 kap.

1 § En ledamot har rätt till försäkringsförmåner i form av grupplivförsäkring, tjänstereseförsäkring och arbetsskadeförsäkring i enlighet med vad Riksdagsförvaltningen bestämmer.

2 § En ledamot har rätt till företagshälsovård i enlighet med vad Riksdagsförvaltningen bestämmer.

14 a kap. Återkrav

1 § En ledamot är skyldig att betala tillbaka utbetalning av arvode, resekostnadsersättning, traktamente, logiersättning eller pension enligt denna lag, som har lämnats felaktigt eller med ett för högt belopp, om han eller hon har orsakat utbetalningen genom att

1. lämna oriktiga uppgifter, eller

2. inte fullgöra en uppgifts- eller anmälningsskyldighet.

Detsamma gäller om en sådan utbetalning i annat fall har lämnats felaktigt eller med ett för högt belopp och ledamoten insett eller skäligen borde ha insett detta.

Vad som sägs i första och andra styckena gäller även tidigare ledamöter samt efterlevande som tagit emot förmåner enligt 11–13 kap.

2 § Den som är återbetalningsskyldig enligt 1 § ska betala ränta enligt 5 § räntelagen (1975:635) på det återkrävda beloppet om det

1. har träffats ett avtal om avbetalningsplan med den återbetalningsskyldige, eller

2. om den återbetalningsskyldige har medgetts anstånd med betalningen.

Ränta ska beräknas från den dag då avtalet om avbetalningsplanen träffades eller anståndet medgavs. Ränta ska dock inte betalas för tid innan återkravet har förfallit till betalning.

3 § Om återbetalning inte har skett inom en månad från det att ett krav på återbetalning framställts ska den återbetalningsskyldige betala ränta enligt 6 § räntelagen (1975:635) på det obetalda beloppet till dess betalning sker.

4 § Om det finns särskilda skäl får ett återkrav och ränta efterges helt eller delvis.

5 § Statens tjänstepensionsverk beslutar om återkrav av pension och om eftergift av ett sådant krav. Detsamma gäller krav på ränta.

6 § Bestämmelser om återkrav av inkomstgaranti och ekonomiskt omställningsstöd finns i 12 kap. 35 och 36 §§ och 13 kap. 31 och 32 §§.

15 kap.

1 § Beslut av Riksdagsförvaltningen om tillhandahållande av barnverksamhet får inte överklagas.

Övriga beslut av Riksdagsförvaltningen enligt denna lag får överklagas till Riksdagens överklagandenämnd.

2 §⁴ Beslut av Riksdagens arvodesnämnd enligt 3 kap. 16 § och 19 § tredje stycket, 12 kap. eller 13 kap. får överklagas hos allmän förvaltningsdomstol. Vid överklagande till kammarrätten krävs prövningstillstånd.

Ett beslut enligt 3 kap. 2 § får inte överklagas.

1. Denna lag träder i kraft den 1 juli 2022.

2. Äldre föreskrifter gäller fortfarande i fråga om ledamöter som har beviljats logiersättning före ikraftträdandet.

3. De nya bestämmelserna i 4 kap. 9 § och 5 kap. 5 § tillämpas på tjänstesor som genomförs efter ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

MORGAN JOHANSSON

Mathias Säfsten
(Justitiedepartementet)

⁴ Senaste lydelse 2021:1123.